

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Justo diacono [et] mar. Cap[itulum]. cxiiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

longobardorum de predatione fugientibus: cum
 tra que habebat largitus est. Quos vestimen-
 ta sua et fratrum et cellarum: et quicquid in hor-
 to haberi potuit in elemosinis consumpsisset:
 longobardi subito advenierunt: et cum tenuerunt:
 ac aurum petere inceperunt. Quibus cum
 nil oino se habere diceret: in monte vicino ab
 eis ductus est: in quo silua imense magnitudi-
 nis erat. Ibiq; captivus quidam fugiens in ca-
 via arborum latitabat: ubi vnus ex illis educto
 gladio furanum occidit. Vnus corpus dum in
 terram caderet: mons: ois protinus et silua con-
 cussa est: ac si ferre non posse pondus sanctita-
 tis eius diceret terra que tremisset.

De sancto Iusto diacono et mar. Cap. cruiij.

Iustus

diaconus et
 martyr in mar-
 scorum provin-
 cia passus est.

De quo predicto li. ca. xxiij. scribitur: quod vir venerabilis et vite sanctissime fuit. Quem inuentum longobardi tenuerunt: quorum vnus gladio caput eius amputauit. Sed dum corpus eius in terram caderet: ipse qui hunc occiderat immundo spiritu arreptus: ad pedes martyris corruit: et quod amici dei interfecerit inimico dei traditus ostendit.

De sancto theophanio presbitero. Cap. crv.

Theophanius

presbiterus con-
 fessor. Quem beatus gregorius de
 nimia sanctitate

comendat centucellenis, vrbis comes fuit: misericordie actibus deditus: bonis operibus intentus: hospitalitati precipue studens. Exercendi autem comitatus curis occupatus agebat terrena et temporalia: sed vt in fine claruit: magis ex debito quam ex intentione. Nam cum appropinquante mortis eius tempore grauissima aeris tempestas obsisteret: ne ad sepeliendum duci potuisset: eumq; vxor sua ex hoc grauiter deflexeret: hortatus est illam ne ploraret: quia mortuus defunctus esset: serenitas rediret. Cuius precibus vocem mors: et mortem serenitas est secuta. Quod signum alia etiam sunt signa comitata. Nam manus eius et pedes qui podagre humore tumentes versi in vulneribus fuerant: et profluente saue patebant: dum corpus eius lauari debuisset sani inuenti sunt: ac si nunquam vulneris aliquid habuissent. Sed dum die quarto post eius sepulturam: iubente vxore marmor eidem suppositum mutare vellent: tanta ex corpore eius fragrantia emanauit:

ac si ex putrescente carne pro vermibus aromata feruissent. Hec gregorius. iij. dialo- go. cap. xxviii.

De sancto Antonio monacho. Cap. crvi.

Antoni-

us monachus
 claruit rome
 in monasterio
 beati grego-

rii pape. De quo idem doctor libro quo supra capitulo. xli. ix. dicit: quod dum esset vita sanctissimum quotidianis lacrymis ad gaudia patrie celestis anhelabat. Quosq; studiosissime et cum magno feruore sacra eloquia meditare: non in eis verba scientie: sed fletum copunctionis inquirebat. Hunc per nocturnam visionem di- ctum est. Paratus esto: et quia dominus iussit migrare. Cum autem ille non haberet sum- ptus ad migrandum diceret. Responsum prius audiuit: dicens. Si de peccatis tuis agitur: dimissa sunt. Quod dum semel audisset et magno adhuc metu trepidaret: nocte quoque alia in eisdem verbis est admonitus. Et post dies quinq; febre correptus fratribus cum- ctis fletibus et orationibus heuic in pace. Ad cuius sepulchrum miracula plurima ostensa sunt. De sancto Merolo monacho. Cap. crvij.

Merolus mona-

chus eiusdem cenobii fuit: et eodem tempore claruit de quo vbi supra gregorius scribit: quod dum esset rebeementer lacrymis et elemosinis intentus: psalmodia ex ore suo pene nullo tempore cessare consueuerat. Hunc nocturna visione apparuit: quia ex albis floribus corona de celo in caput illius descendebat. Qui molestia mortis corporis occupatus: cum magna animi securitate et hilaritate spiritum emisit. Ad cuius sepulchrum dum post annos. xiiij. petrus quidam abbas sibi sepulturam facere vellet: tanta de sepulchro meroli fragrantia suauitatis emanauit: ac sic illic florum omnium fuissent odorantes ta congregata. Ex qua re manifeste patuit: quod verum fuerit: quod per nocturnam visionem vidit. Hec gregorius vbi supra.

De sancto Aimone cantuariensi. Cap. crviii.

Aimone cantuarien-

archidiaconus fuit. Qui vite abstinentia et doctrine sapientia plurimum claruit. Hic sermones elegantes de christi natura et de pluribus sanctorum festiuitatibus edi-